

Nieuwsbrief Gereformeerde Kerk Nijkerkerveen, 21 maart 2020

Lieve mensen,

Afgelopen week hebben we, als moderamen, overlegd hoe we in deze periode zonder kerkdienst toch onze onderlinge verbondenheid kunnen vormgeven. Om ons heen hoorden we al vele creatieve ideeën ontstaan! Wij hebben ervoor gekozen wekelijks een nieuwsbrief te verspreiden met praktische mededelingen, een korte overdenking en bericht voor de kinderen van de kindernevendienst. Zij waren immers gestart met een mooi zonnebloemenproject naar Pasen.

Mede namens de kerkenraad wens ik u/jullie veel leesplezier!

Deze nieuwsbrief zal digitaal verspreid worden onder leden die zich hebben aangemeld voor het digitale kerknieuws. Nog niet aangemeld? Dit kan via www.gknijkerkerveen.nl/kerknieuws

Praktische zaken

Er is weliswaar geen kerkdienst, maar we blijven een bloemengroet geven. De komende week zullen de bloemen, met een groet van ons allen, naar Geertje Mostert gaan.

Verder willen we u/jullie vragen om te bidden voor ons allen in deze spannende tijd vanwege het coronavirus. Bid voor de directbetrokkenen; de zieken, de artsen e.a. zorgpersoneel, maar ook voor ieder die in eenzaamheid leeft deze dagen.

Omzien naar elkaar

Mocht u vanwege alle maatregelen die genomen zijn de komende tijd het gevoel hebben eenzaam te zijn, of behoefte hebben aan hulp bij bijvoorbeeld boodschappen, dan staan er mensen voor u klaar die u kunnen bellen en een gesprekje kunnen doen, of boodschappen voor u kunnen doen. De diaconie maakt hiervoor gebruik van de diensten van HipHelpt Nijkerk. U kunt hen bereiken via telefoonnummer 033 - 202 26 81. U kunt ook kijken op www.hipnijkerk.nl. Als u een hulpvraag stelt, wordt er gezocht naar iemand die u kan helpen (bij voorkeur uit onze eigen gemeente). Maak hier vooral gebruik van als u dat nodig hebt!

En voor ieder gemeentelid geldt: kijk in deze tijd wat extra naar elkaar om. Het is vaak een kleine moeite, maar kan veel betekenen voor een ander.

Bij Johannes 9: 1-39

Het corona-virus heeft ons leven in de greep op het moment. In een onzekere tijd als deze zou je elkaar juist op willen zoeken, vast willen houden en troosten. Maar die fysieke nabijheid is nu net niet die we met elkaar moeten zoeken. En toch vinden wij mensen, in al onze creativiteit, manieren om er voor elkaar te zijn, een helpende hand, een luisterend oor. Zo bijzonder om dit om je heen te zien gebeuren!

Een kerkdienst op zondagmorgen is nu even niet mogelijk. En toch, we verlangen naar dit moment van samen zijn, samen geloven.

Op het Bijbels leesrooster staat, voor zondag 22 maart, Johannes 9: 1-39 op het rooster. De tekst trof mij, omdat ik via verschillende wegen hoor hoe christenen menen de straffende hand van God te zien in het corona-virus. 'Heeft hij zelf gezondigd of zijn ouders?' Vragen Jezus' leerlingen wanneer ze een man ontmoeten die al sinds zijn geboorte blind is. Wat zal zo'n vraag pijn doen bij die blinde man. Wat doet zo'n opmerking pijn bij iemand die een dierbare verloren is door het corona-virus. Zou voor God de ene mens meer zondig zijn dan de andere? Zou Hij daarom de ene mens ziek maken en de andere niet? Dat weiger ik te geloven. En volgens mij is dit ook niet wat de tekst van vandaag ons wil vertellen.

Protestantse
Kerk

De tekst laat ons zien wie Jezus is, de Zoon van God. En Jezus vraagt erkenning: geloof je in Mij, in wie Ik ben? Dan ontvouwt zich de Weg naar God, naar troost en bemoediging, i.p.v. naar een straffende hand. Dan kan ik, in deze 'corona-crisis' en op weg naar Pasen, uit volle borst zingen

'k Stel mijn vertrouwen op de Heer, mijn God. Want in Zijn hand ligt heel mijn levenslot. Hem heb ik lief, Zijn vrede woont in mij. 'k Zie naar Hem op en ik weet Hij is mij steeds nabij.

Voor u en jullie allen van harte Gods zegen toegewenst!

Ds Judith Visser - j.visser@gknijkerkerveen.nl

Voor de kinderen...

Hallo allemaal,

Nu Kaja en ik net als jullie niet meer naar de kerk mogen willen we graag op deze manier met jullie in contact blijven. Hebben jullie ons plantje al gezien. Hij groeit al best goed maar het duurt wel erg lang voor we eindelijk een zonnebloem hebben. Hebben jullie al wel een zonnebloem of moeten jullie ook zo lang wachten? Kaja en ik hebben het potje al op de verwarming gezet zodat het alle licht van buiten kan krijgen al schijnt de zon niet zo heel vaak deze week. We praten tegen ons plantje en geven hem best vaak water maar het duurt wel heeeeeeel erg lang.....We kijken iedere ochtend en vragen aan mama wanneer we nu eindelijk de zonnebloem krijgen maar mama zegt dat we geduld moeten hebben. Geduld... weten jullie wat dat is? Geduld is dat je lang kan wachten zonder boos te worden. Nou dat is best moeilijk. Vinden jullie dat ook?

Mama heeft ons wel verteld dat we niet alleen geduld moeten hebben voordat de zonnebloem gaat bloeien maar dat dat wel vaker voorkomt, bijvoorbeeld als we nu thuis voor school aan het werk moeten en papa of mama niet altijd tijd hebben om ons te helpen. Of dat we moeten wachten voor we weer naar opa en oma kunnen. Ook dat duurt soms heel erg lang maar is soms toch wel even het beste. En weet je wat mama ook heeft verteld. Dat de Here God ook heel veel geduld heeft. De Heere God wil graag dat wij doen wat hij wil. Dat we aardig zijn voor elkaar (ook als je de hele dag samen binnen zit) en dat we goed luisteren. Maar wij maken toch nog vaak fouten. Gelukkig heeft de Here God heel veel geduld met ons. Hij kan lang wachten zonder boos te worden. Laten we dat allemaal goed onthouden en vertellen tegen de mensen die we zien of spreken via de telefoon.

Weet je wat ons nou leuk lijkt? Dat jullie foto's van jullie zonnebloem sturen. Als er dan volgende keer weer een brief van dominee Visser komt, dan sturen wij jullie foto's mee en kunnen we gaan kijken waar het plantje het beste groeit. Misschien kunnen jullie dan ook tips geven hoe het plantje het beste kan groeien. De foto's mag je appen naar Mariska (06-23979738) of mailen naar mariskahorst@hotmail.com.

Wij zouden het superleuk vinden om jullie plantjes te zien.

Lieve groet, Kaja en Rudi